RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 29r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

intantū ut ꝗ illi dñs sic̄ refert o matheus ꝗ exprobret ac dicat. Ve t̄ corozaim ue t̄ beth
saida. q̄a si in tyro ꝗ sydone facte fuissent ūtutes quę facte s̄ in uob. profecto in cilicio
ꝗ cinere penitentiā egissent. Cū g̃ de ciuitate illa cui ppt̄ incredulitatē ꝗ impeni
tentiā ue pnunciat ueritatis iudiciū tanti patris uocari ad gaudiū. ꝗ ad pacē uniuso
mundo euangli handā eligi meruerunt. cui op̄ cui ē hoc donū n̄ grē dī. que suos puem
est ꝗ subseqūs electos indebitū illis pstat beneficiū. Si q̄r. Inuenit philipp̄ nathanael.

Quere uniq; philipp̄ nathanael inuenit. ut eū participē psentis faceret gaudii. ꝗ iux
ta nom suū philipp̄ eū intpt̄at os lampadis. primū suū illustrare festinat lumine
bo ni nuncii. Et dic̄ ei. Quē scp̄sit moyses in lege ꝗ pphe. inuenim̄ ihm filiū ioseph
ordo ubox est. Ihm filiū ioseph a nazareth galilee. inuenim̄ ꝗ nazareth galilee.
ipsū ēē quē scp̄sit o moyses in lege ꝗ pphe. Hoc inuenim̄. ita ēē didicim̄. tale tamūq;
hominē de tā humili loco scil. a nazareth galilee. luēna pbabiliū testimonia ꝗ pdente
ꝗ ortū agnouim̄. Oportuna decepcione usus ē. qua uidel multi uocabulo ihu nuncu
pabant̄. idcirco cū ppo nomine ipsis ciuitatis q̄q; nom̄ posuit ꝗ patris ei. q̄ erat ioseph ut
putabat̄. Inq̄ ꝗ uera tenuit legē hystorię quę ē opinionē uulgi. pterpore ꝗ loco n̄ omit
tere. ꝗ mendacii nota n̄ incurrit. patrē illū nominando q̄ n̄ erat pat̄ ei carnalis. Si enī
hi q̄ alienos s adoptant filios n̄ incgrue dicunt̄ patres eorq̄ q̄s patno s affectu adopta
uerunt. q̄ nomagis hic unicus ꝗ singlaris dñi nutriuis pat̄ ei n̄ inuenient̄ dicit̄. Hat
enī pupilli inhoc sclo. i. absq; carnali patre dñs illo beato uiro ppatre in omib̄ usus ē. ꝗ
in illa q̄ hanomis scala quę p̄ matheū tenet̄ eidē scō ioseph omis humanę opis in diga
humanitatis ei natura tāq̄ g̃du supmo innixa ē. hoc g̃ audito. respondit nathanael
ꝗ dic̄. A nazareth. Potest aliqd̄ bom ēē. Dicit ei philippus. Veni ꝗ vide.

Nathanael q̄a legis pitus erat unde ꝗ philipp̄ ei nunciando pdiuerat. q̄ scp̄sit o moyses
in lege ꝗ pphe. inuenim̄ ihm. scies q̄a de bethlehem ciuitate dd secdm scp̄turas ꝗ
de semine dd nascituri xpc ēēt. dubitat. Quert utrū a nazareth possit ēē aliqd̄ boni
eimodi. Nesciebat enī neq; s fuerat indicatū. Vel si qndo scuit a bei memoria poterat ēē
obliteratū qd in dieb̄ pfessionis ascendisset ioseph a galilea in ciuitate dd q̄ uocabat̄ beth
lehem eo qd ēēt de domo ꝗ familia dd. ut pfiteret cū maria desponsata s uxore pg
nante. Et forte hoc sciebat qd ioseph vel ipsa q̄q; maria quę in nazareth habitabat de
bethlehem uico qne ꝗ de semine dd ēēt. ꝗ idcirco q̄m libē distinguat̄ qd aut a na
zareth pot̄ aliqd̄ bom ēē siue interrogando siue affirmando. auero sensu n̄ discrepat.

Vidit ihs nathanael uenientē ad se. ꝗ dic̄ de eo. Ecce uere israhelita. in q̄ dolus n̄ est.
Et hunc plane saluator aptis grē sue uidit oculis. q̄ nos omis antē q̄ essem̄ uidit
ꝗ pdestinauit. Nec poterat ignorare quali ime ueniret ad se. scil. q̄d in simplicita
te cordis quereret dñm. iuxta qd scp̄tū ē. Quę s incorde hominū oculi tui uident.